

DISPUTATIO JURIDICA

De

MODIS ACQVIREN-
DI FEVDVM,

Quam

Divina favente gratia,

P R A E S I D E

*Viro Amplissimo, Consultiſſimo & Ex-
cellentissimo,*

DN. IOH. OTTONE TABORE,
U. J. D. ET ANTECESSORE IN HAC
Argentoratensium Academia, Facultatis Juridi-

ca p. t. DECANO, Codicis & Feudalium Placitorum

Professore celeberrimo, Patrono suo & Praeceptore summo
obsequio atatem suscipiendo,

Publice placideq; disquisitioni submittit

FRANCISCUS MEINDERS,
Bilfeldiâ VVestphalus.

Ad diem 21. Septembr.

ARGENTORATI,

Typis FRIDERICIS POOR,

clb' 1bc' L.

637.

1650 12.

27

DE STATU REIPUBLICAE

LIBER PRIMUS

DE REBUS

Publicis

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

DE REBUS PUBLICIS

123

re
ae
bl
pa
pu

ne
de
A
fu
lib

qu
qu
fe
Vi
22

va
du
Al
mi
pr
per
rum

T H E S I S I.

Um summa Reipublicæ salus, teste
Imp. Iustiniano, de stirpe duarum rerum
 armorum scilicet atque legum veniat, vim-
 que suam exinde muniat. *Consi. summa de*
Iust. Cod. conf. & Maiestas non legibus saltem
armata, sed armis quoque decorata esse de-
beat, ut utrumque tempus & pacis & belli

reclẽ possit gubernari. *pr. Proem. Iust.* prudentissimi ab omni
 ævo humani generis rectores non tantum tranquillitati Reipu-
 blicæ pacis artibus: sed & temporibus belli (sine quo pax neque
 parari neque conservari quandoque potest) salutaribus præce-
 ptis maxima cura prospicere studuerunt.

2. Vt autem utiliter & feliciter bellum geratur, nihil æque
 necessarium est, quam semper in promptu habere exercitatos fi-
 delissimosque milites, eosque nativos potius quam extraneos:
 Auxilia enim prorsus extranea vocanti nunquam non periculosa
 fuisse omnium ætatum exempla demonstrant. *vid. Tholof. de Rep.*
lib. 11. c. 3. Forstn. hypomn. polit. 2. In hunc finem feuda primitus
 quoque inventa sunt. Concedebantur enim prædia vasallis, ex
 quibus honeste sese alere possent, ea lege ut quoties necessum es-
 set Domino in expeditionibus bellicis operas suas præstarent;
 Vnde sæpissimè in usibus FF. vasalli appellantur milites. *1. F. tit.*
22. & 23. alibi que passim.

3. Quo tempore autem instituta hæc feudalia cœperint,
 valde inter Dd. controversitur. *Rittersh. part. feud. lib. 1. c. 1. q. 5.*
 duodecim enumerat diversas de hac quæstione Dd. sententias:
 Alii plures, alii pauciores, quas omnes recensere & examinare ni-
 mis longum foret. Ego, salvo aliorum iudicio, institutum hoc
 proprium esse Germanicarum gentium; nec usquam facile re-
 periri, nisi ubi Germani aut eorum maiores sedes suas olim posue-
 runt, defendere conabor.

A 2

4. Nec

4. Nec enim putō Longobardos solos feudaliū con-
suetudinū autores & inventores esse dicendos. *cum Duaren. tr.*
feud. cap. 3. Vult. de feud. cap. 1. num. 14. Godd disput. feud. §. 5. Nam
Gothi (inquit Grot. 2. de I. p. & b. cap. 7. num. 21.) Vandali, Alle-
manni, Franci, Burgundiones, Angli, Saxones, nationes omnes
Germanica, qui partes optimas, Imperii Romani bello occupa-
runt, suas singuli leges aut mores de feudis non minus quam
Longobardi habuerunt, cui consentit *Rittersh. part. feud. l. 1. c. 1. q. 2.*
& *Herman. Conringius de Orig. Iur. German. cap. 32. in fin.* Hinc
2. FF. 1. dicitur, consuetudines feudorum variasse, & secundum
diversorum locorum aut curiarum mores, diversas: & 2. F. 29. fit
mentio legis Salicæ, quæ lata putatur an. 412. sub Rege Phara-
mundo. *Conring. de orig. Iur. German. cap. 7. pr.* cum Longobardi
anno demum 568. in Italiam venerint.

5. Vulgares tamen feudorum libros Longobardorum
mores ut plurimum continere arbitror, cum non tantum ab ho-
minibus Mediolanensibus, Gerardo Nigro, Oberto de Otto-
aliisque conscripti sint, sed & sæpissime legum Longobardica-
rum in iis fiat mentio. *vid. 2. FF. tit. 1. 27. pr. 39. §. 2. & 1. F. 10.*

6. Licet a. supradicti librorum feudaliū autores homi-
nes fuerint privati, adeoque legū condendarum potestate destituti;
Omnes tamen omnino Imperio Romano subiectos, & in eo feu-
da tenentes, ad iuris feudalis observantiam obligari cum commu-
ni feudistarum scholâ affirmo. *Curt. Iun. quest. 1. part. 1. Borch de*
feud. cap. 3. num. 30. & seqq. Vult. l. 1. cap. 1. num. 5. De constitutioni-
bus Imp. hoc nullam omnino patitur dubitationem, quoad reli-
qua verò capitula sunt qui contradicant; *Inter quos novissimè est*
H. Conring. de orig. Iur. German. cap. 33. in fin. Vbi ius feudale in
Germania nihil valere putat, eò quod nunquam publico Germa-
niæ consensu de eo quid constitutum sit. Sed cum nihil intersit,
expressè quid an tacitè & rebus ipsis & factis quid sanciat. *l. 32.*
§. 1. ff. de ll. quamvis ius feudale expressè confirmatum non esse
Conringio detur. *Conf. in contr. 2. F. & 52. iunct. Auth. habitatio C. Ne*
filius pro patr. 2. F. 53 §. 3. C. iunct. Auth. Sacramenta puberum C. si adv.
vend. 2. F. 54. 55. & pass. Quid n. opus fuerit nova confirmatione
cum Imp. constitutionibus iugiter, etiam per ipsos Imperii re-
cessus

139
cessus recentiores firmatum sit. v. *Ierem. Reusn. disp. feud. 1. 4. 27. pag. 17.* tacite tamen illud ab Impp. & populo comprobatum esse nemo negabit, dum & populus moribus illud recepit, & Impp. in suis Academiis publice illud prælegi & secundum illud causas feudales diiudicari scientes permiserunt.

7. In Germania ergo has consuetudines feudales in controversiis feudalibus legis vim habere, easque omnes non tantum seculares, uti statuit *Ant. Barbaria in c. ceterum de iudic.* sed ecclesiasticas quoque personas ligare, quatenus Canones non contradicunt, existimo *Tib. Decian. conf. 90. num. 1. vol. 3. Schrad. part. 1. n. 2. n. 1. Vult. 1. cap. 1. num. 8. & Dd. comm.* Quod tamen adeo extendendum cum *Rol. de feud. conc. 9. cap. 1.* non videtur, ut omnes Reges ac Principes Christianos in tota Europa illarum autoritate teneri, aut Jure Gentium illas consuetudines receptas esse, cum *Wesembec. in Proem. de feud. affirmandum sit*; Licet enim illarum quædam extra Germaniam in Galliâ, Hispaniâ vel alibi observentur, vid. *Guid. Pap. Boer. Seyfel citat. Obrecht. feud. cap. 3. num. 7.* hoc tamen ex nulla puto fieri necessitate, sed quia suprema maiestati ibidem hoc ita placuerit, cui ideo iisdem abrogatis alias ab hisce diversas feudales consuetudines introducere liberum est.

8. Feudi vocabulum barbarum bonisque auctoribus incognitum est; nec illi apud antiquiores scriptores illud inveniri quam in constitutione Caroli III. cognomento Crassi qui circa an. Chr. 880 imperavit, ex Marq. Freher. testatur *Rittersh. 1. c. 1. quest. 12.* adeoque frustra sunt, qui huic vocabulo Latinam vel Græcam Etymologiam assignare student, illud vel à *conferre* vel à fide vel aliunde derivantes vid. *Godd. disput. 1. 9. 11.* nec illos iuvat *Feudista 2. 3. in fin.* ubi Feudum à fidelitate dictum vel à fide asserit. Non enim vera hæc vocis notatio, sed allusio quædam est, Jctis quoque frequentissima, ut in *l. 1. de acq. poss. l. 1. de novat. l. 2. §. 2. de reb. cred. & ipsi Imperatori usitata pr. l. de testam. §. 1. in fin. de Interd. & alibi passim.*

9. Existimo ergo, sicut feudorum institutum proprium est Germanis, ita & ipsum feudi vocabulum Germanicum esse, (*Vossius lib. 1. de vir. Latin. serm. cap. 7. p. 32. arbitratur Gothicum esse*) & ab antiquo verbo *Fehde* quod inimicitias & bellum denotat, descendere. Feuda enim præcipue & primario, bellorum cau-

sa inventa & instituta esse supr. 9. 2. dictū est. Hinc *Schdbriefe* appellabantur literæ quibus bellū denunciabatur olim, quando lites & controversias maiores nostri, ante promulgatam pacē publicam in comitiis Wormariensibus an. 1495. sub rubr. vom föniglichen Landfried // armis dirimere solebant, da das Gausst und Kobern recht in Schwang ging / & quibus denunciatum erat bellum disseidati ipsaque denunciatio disseidatio, de qua tot tit. 17. in A. B. dicebatur. Germanis hodie feudum dicitur ein Ethen / à verbo *ethen* / quod rei ad aliquem usum concessionem denotat. *Rosent. cap. 6. conclus. 29. num. 10.* Galli feudum appellant Fief, & plerasque consuetudines sive ll. municipales incipiunt à tit. de feudis des fiefs, teste *Rittersbüß. c. 1. q. 14.*

10. Definiri potest feudum, quod sit ius vassillo in alieno prædio à Domino directo sub conditione fidei constitutum.

11. Divisiones à causis peti possunt: veluti *ab efficiente*, in Novum, (cuius causā adquirens vassillus à seipso & Domino concedente habet) & *Vetus*. *Obrecht. 1. 5. n. 48. à subiecto*, in Ecclesiasticam & seculare. idem n. 89. *à Forma*, in ligium & non-ligium idem n. 107. Item in proprium & improprium. *Obrecht. 1. feud. 6. num. 32. & seqq.* (quod posterius iterum varias subdivisiones recipit) *Ab effecta*, in nobile & ignobile. 2. *feud. 10.* (Alii ad efficientem hanc divisionem referunt. *vid. Obrecht. 1. feud. 5. num. 21.* Alii ad formam, *Hunnius de feud. cap. 1. 6. pag. 68.*) A duratione: in temporale. 1. *feud. 4. § 4. Et lib. 2. feud. 2. §. & perpetuum &c.*

12. Causam efficientem propinquam, & eorum qui feuda dare possint, recensioem his consulto omitto, quippe modos constituendi & acquirendi feuda potissimum percensere institui.

13. Modis feudum *constituendi* à modis *acquirendi* quantum distent actionū ab utrisque descendunt probat diversitas; Feudo enim constituto competit tantum actio personalis contra Dominum, qui feudum præcisè tradere compellitur, nec liberatur præstando interesse. §. *si facta tit. 26. F. 2.* Cum autem feudum vassillus iam acquisivit, habet hanc potestatem, ut tanquam Dominus possit à quolibet possidente (adeoque ab ipso quoque Domino *fac. lex 1. in fin. si ag. vect.*) illud quasi vindicare *per §. Rei autem 2. F. 2.*

14. Constituitur feudum per investituram 2. F. 25. quæ & investitio appellatur 1. F. 28. ab investiendo ita dicta, quod ingenere possessionem rei alicuius concedere significat, cui contrarium est disvestire. *Vossius lib. 4. de vir. sermon. cap. 6. i. e. possessione alicuius privare. Vult. cap. 7. n. 4.* Est autem investitura nihil aliud quam legitima feudi constitutio, sitque vel propriè vel abusive 2. F. 2. Propriè, quando vasallus corporaliter in rei feudalis possessionem inducitur, illamque ita sibi acquirit, ut postea iterum eam apprehendere necessarium non sit, quo casu licet constitutio feudi cum acquisitione tempore concurrat, tamen natura hæc illa posterior est. *vid. Vult. d. c. 7. in pr.*

15. Impropiè fit investitura, quando Dominus, presentibus ad minimum duobus, idoneis testibus, vasallo signum aliquod, puta sceptrum, gladium, annulum &c. porrigens se investituram facere dicat. 2. F. 1. per quam constituitur quidem non tamen acquiritur feudum, adeoque missio in possessionem eiusque apprehensio necessaria adhuc est. 1. F. 4. *pr.* quam vasallus propria autoritate facere, prædiumque, in quo feudum constitutum est, etiam irrequisito domino ingredi potest. Hoc enim per dominum tacitè ipsi concessum videtur *Gail. 2. obs. 152. Borch. 6. 7. n. 3. Weseemb. cap. 8. n. 15. Rittersh. cap. 3. q. 3.*

16. Constitutionem feudi sequitur eius acquisitio, de qua Feudista *in fin. tit. 1. lib. 2. ff.* Sciendum est, inquit, feudum neminem posse acquirere nisi investitura aut successione; quæ regula repetitur *in pr. tit. 11. & tit. 33. lib. 2. F.* sicut autem nuda traditio nunquam transfert dominium, nisi iusta causa præcesserit, propter quam traditio sequatur, *ut ait I Crus in l. 31. de acq. rer. dom. ita & hoc casu acquisitione feudi oportet præcedat iusta aliqua causa sive iustus titulus, cuiusmodi est donatio, emptio, permutatio, quam cambium vocant Feudistæ 1. F. 4. §. 2. & 22. §. 1. 2. F. 25.* quos titulos Hottoman. *disput. feud. cap. 7. & Weseemb. cap. 6. num. 12.* acquirentis intuitu, inter modos acquirendi referunt: rectius inter titulos & causas remotas relaturi.

17. Duos ergo feudi acquirendi modos propriè ac strictè sumtos, pono 1. *Investituram* propriè sic dictam (per abusivam enim non acquiritur feudum, sed constituitur saltem, supra 9. 13.) & *successionem.* Investitura hoc loco vel est vera vel præsumpta;
Vera

Vera, quando Dominus vasallum corporaliter & revera in possessionem rei feudalis inducit ; præsumpta, quando investitura reipsa facta quid non est, ob causam tamen facta esse præsumitur.

18. Præsumptio illa oritur 1. Ex re iudicata, quando scilicet orta contentione, sine prædium aliquod feudale nec ne iudex pronunciat illud feudale esse & ea sententia in rem iudicatam transierit. Fundatur autem hæc præsumptio in vulgata Juris regula, qua dicitur rem iudicatam accipi pro veritate l. 25. de stat. hom. l. 207. de reg. iur. Publicè enim interest, quæ semel per sententiam iudicis definita sunt, non retractari l. 3. de off. prætor. adeoque post sententiam latam non quaeritur amplius an vasallus ius feudi habuerit, & de eo investituram acceperit, sed an iudicatum sit, arg. l. 6. de re iud. Vulgo Interpp. sententiam iudicis non edm acquirendi specialem faciunt, Rosen. cap. 6. concl. 72. Vult. c. 9. n. 24. Godd. disput. feud. 3. d. ult. sed parum accuratè, ut opinor. Sententia enim dominium de novo non tribuit, sed illud quod antea erat tantum declarat. vid. Bach. ad §. ult. l. de off. iud.

19. Secundò præsumptionem eliciunt ex verbis Domini. Si enim dominus (inquit Feudista tit. 33. F. 2.) alicui coram paribus curiæ dixerit; Vade in possessionem illius fundi & tene illum pro feudo, licet non intercesserit investitura, tamen tale est ac si intercessisset, & pro investitura habetur, quia ille eius voluntate, fundi possessionem nactus est, feudi nomine.

20. Ultimo præsumptio resultat ex lapsu temporis: Si quis enim per triginta annos rem aliquam ut feudum possederit, & servitium dominio exhibuerit, quamvis de ea re non sit investitus, præscriptione tamen triginta annorum se tueri potest l. F. 26. §. 4.

21. Ex quo textu 4. huius præscriptionis requisita notanda veniunt. Oportet enim primò, ut res sit possessa, cum nulla usucapio sine possessione procedat l. 25. de usuc. Non autem sufficit inchoare possessionem, nisi eadem continetur. Interrupta enim possessio ad usucapionem nihil prodest. l. 5. l. 15. l. 33. de usuc. quod & in textu modo citato videtur innuere particula PER gloss. & Bald. ad §. si quis 2. 26. F. Præterea requiritur ut possessio fuerit iusta, h. e. cum bona fide & iusto titulo comuncta Myns. 4. obs. 29. Boc. cl. 5. disputat. 17. d. 8. Vult. cap. 8. num. 14. Quamvis e.

visenim in præscriptione 30. annorum neque bona fides neque iustus titulus de Jure civili desideretur l. 8. §. 1. & 2. C. de præscript. 30. ann. secus tamen est de Jure Canonico secundum quod possessori malæ fidei nulla currit usucapio. c. ult. ext. de præscript. c. possess. 2. de R. l. in 6. ibique Pecc. & Canis. Quod & in foro ita observari testes sunt Gaill. 2. obs. 18. n. 2. Myns. 4. observ. 6. Rittersh. differ. iur. c. 13.

22. Alterum huius præscriptionis requisitum est, ut res sit possessa per 30. annos. d. §. si quis 2. F. 26. Ratio autem quate in præscriptione hac longius tempus quam in allodiali requiratur, plerumque à Dd. reddi hæc solet, quod præscriptio rerum feudaliū durior sit; maioris que præiudicii quam allodialium, Rittersh. l. 1. cap. 18. quest. 4. Hattys. annal. I. F. cap. 7. §. secundò lit. b. Siquidem vasallum domino, & viceversa dominum vasallo multis modis (de quibus in forma fidelitatis) obstringat. Obrecht. lib. 2. de feud. cap. 6. n. 16. quæ tamen parum concludere, imò suadere potius videtur ut minori tempore res feudales quam allodiales acquirantur; cum longè gravius damnum sentiat dominus si prædium aliquod ut allodiale ipsi præscribatur, quàm si ut feudale; quippe quod non tantum certis casibus ad illud reverti potest, sed etiam cuius nomine vasallus fidem & obsequia ei præstare debeat; Ego sicut non omnium quæ à maioribus constituta sunt, ita nec huius rei aliam rationem reddi posse puto, quam quod Longobardis ita visum fuerit cum Hortoman. ad a. §. si quis & Vult. cap. 9. n. 5. in fin. Anton. disput. feud. §. 3. B. Nec locum inveniunt argumenta à maiori ad minus aut à simili in hac præscriptionis materia, ut quæ tota pendeat ex voluntate legislatoris, quod in materia Jurisdictionis quoque testatur Amplissimus Dn. Præses, in expos. l. un. C. de suffr. peric. §. num. 15. Nisi quis eam supponere velit: quod hic non tam agi videatur, de directa ipsius feudi acquisitione: quam de acquisitione iuris feudalis: quæ Dn. Præsidis coniectura est.

23. An verò eadem sit ratio præscriptionis feudi Ecclesiastici quæ secularis inter Dd. non convenit plerique enim ad illam spacium 40. annorum requirunt, vide Rosenth. cap. 6. concl. 78. n. 7. cum alleg. Schrad. cap. 4. n. 17. Rittersh. diff. iur. lib. 3. cap. ult. quàm sententiam communem testatur Vult. l. 1. cap. 9. num. 9 sed cum textus noster indistinctè loquatur nulliusque differentie inter prædia Ecclesiastica & secularia mentionem faciat, ideo nec no-

B

bis

bis aliquam inter illa fingere convenit, adeoque ad præscribendum feudum quodcumq; sive ecclesiasticum sive seculare tempus 30. annorum sufficere puto cum *Vult. d. cap. 9. num. 8. Vocer. cl. disput. 17. §. 15.*

24. Tertio requiritur, ut rem possideat tanquam feudum *d. §. si quis, ibi: ut feudum possedit.* non vero ut rem propriam, nec ut pignus, alias possessio ad acquisitionem feudi, nihil facit. *Obrecht. disput. de præscrip. §. 209. Vult. d. c. 9. num. 12. Rittersb. cap. 18. quest. 4. Hattys. anal. I. F. cap. 7. p. m. 35.* Quarto ut servitium domino exhibuerit. *d. §. si quis, ibi: Et servitium Domino exhibuerit.* quod vel semel factum esse sufficere statuunt Interpp. comm. cum textus utatur numero singulari: *servitium. Rittersb. d. cap. 18. quest. 4. Vult. d. c. 9. n. 15.* Præscriptione cum hisce requisitis legitime completa feudum plene acquiritur, adeo ut nova investitura opus non sit, utpote quæ propter lapsum 30. annorum facta præsumatur. *Wesemb. cap. 6. num. 3.* Dominus autem si post hoc tempus vasallo controversiam de feudo movere plenoque iure illud sibi vindicare tentet, præscriptione tanti temporis repellitur. *d. §. si quis in fin. Mod. Pist. conf. 31. vol. 2.* Imo si possessionem feudi amiserit vasallus utilem habet contra omnes etiam ipsum Dominum rei vindicationem *Rof. d. cap. 6. concl. 78. n. 2.*

25. Hæc de acquisitione feudi per investituram. Sequitur videamus, quomodo feudum acquiratur per successionem, eamque tum ordinariam, tum extraordinariam sive anomalam. Ordinaria successio vel ex testamento rite confecto vel immediate per legem intestato defertur *§. ult. Inst. per quas person. nob. acquir.* Illa testamentaria, hæc legitima Doctoribus appellatur.

26. Licet autem de Jure Civili successioni ab intestato locus non sit, quamdiu ex testamento speratur heres. *l. 39. de acq. her. l. 89. de R. l.* aliud tamen obtinet in successione secundum ius feudale, cui successio testamentaria minus usitata est, cum regulariter nulla omnino ordinatio defuncti in feudo valeat, *per text. express. in pr. tit. 9. F. 1.* Cuius regulæ ratio est 1. Quod omnis feudi alienatio prohibita sit, *r. 72. C. 55. F. 2.* testamentaria vero dispositio pro alienatione habetur. *l. 8 §. ult. C. de sec. nupt.* Secundo quia de iis saltem testari licet, quæ ad heredem non aliunde quam à defuncto perveniunt *arg. l. 14. ad L. Falcid.* Feudum autem non à defun-

defuncto, sed à primo acquirente ad heredes pervenit. *arg. 1. F. 14. §. si Capitanei. Hottom. ad d. tit. 8. F. 1.*

27. Et obtinet supradicta regula 1. Etiam si feudum fuerit novum, *per pr. d. tit. 8. §. 1. ibi: succedunt filii aequaliter Vult. cap. 9. num. 163. Boccr. §. disputat. 18. 9. 34. Dissent. Schr ad. tr. feud. cap. 2. part. 7. num. 19. Hartmann. Pistor. l. 2. quest. 4. num. 44. Rittershus. cap. 12. quest. 6. & alii quorum rationes refert & refellit Boc. loc. cit.* Idem procedit etiam si feudum sit Francum, quod licet in hoc à communi feudorum natura degeneret, quod ab omnibus servitiis liberum sit; in ceteris tamen communibus feudorum regulis subiacet, *arg. 2. F. 48. Vult. cap. 8. num. 94. Godd. disp. 2. §. ult.*

28. Præterea nec per legati viam aliquid de feudo relinquere potest; Imo pater uni ex filiis illud prælegare nequit, *Gail. 2. observat. 116. num. 7. & 2. observ. 154. num. 13. Hattys. annal. feud. cap. 10. pag. 109. lit. L. Fach. 6. consr. 62.* Licet contrarium in Germania alicubi usu observetur teste Reinck. de regim. secul. l. 1. d. 4. num. 60. & seqq. relato à Dn. Carpzov. de pact. confer. Saxonico Hassiac. §. 4. n. 34. Et quamvis alias maxima piarum causarum & Ecclesiæ sint privilegia l. 19. de SS. Eccl. ibique Dd. non tamen valet de feudo dispositio etiam si pro anima & ad pias causas facta sit, *Vult. cap. 9. num. 151.* adeo ut ne unam quidem candelam de feudo relinquere vasallus possit, *ut inquit Ifern. in cap. an Agnatus vel Filius. num. 7.* Quamvis testamentum auctoritate Principis sit confirmatum, *d. c. 9. num. 169.* Princeps enim ius alteri quaesitum auferre non potest, nisi aut propter utilitatem publicam aut in pœnam. *Gail. 2. obs. 56. Grot. 2. de l. p. & b. c. 14. num. 7.*

29. Limitanda autem est prædicta regula 1. in feudo merè & absolute hereditario. *Gail. 2. observat. 154.* Illud enim ut res allodialis habetur. *vide Ros. cap. 7. concl. 6. aliosque citatos Vult. d. c. 9. num. 156. 2.* In feudo quod ita datum est, ut & ipse vasallus & heredes eius quicumque sive quibus ille dederit, illud habeant, *2. F. 48. Boccr. cl. 5. disputat. 18. 9. 34. 3.* Si Dominus & agnati quorum interest, consentiant, *arg. 2. F. 39. Rosent. h. d. cap. 7. concl. 5. Boc. d. loc. 4.* Denique si consuetudine alicuius loci testamentaria dispositio de feudis permittatur. *arg. l. 3. ff. de ll. Zas. part. 8. n. 2.*

30. Extra hosce casus verissima manet. 1. F. 8. tradita regula. An autem feudo legato æstimatio eius saltem debeatur non

convenit inter Dd. Affirmant hoc *Godd. disput. 3. §. 7. Hunn & Bachov ad vol. 2. disput. Treat. 13. §. 5. lit. G. Carpov. dup. 5. §. 1. 8.* Contraria tamen sententia prior videtur, cum legatum eiusmodi nihil valeat & inutile sit, *arg. pr. 1. F. 8. Valeret autem, si eius a estimatio præstanda esset, effectu enim inter rem ipsam & rei estimationem parum interest, l. 22. de per. her. quæ etiam frequentiori Dd. calculo approbatur, vid. Gail. 2. observ. 154. num. 13. Fach. 5. cap. 37. Rittersh. cap. 1. quest. 7. Vult. cap. 9. num. 152. Bocer. al. 5. disput. 18. §. 34 in fin. Han. 1. disput. Jurid. 10. §. 24.*

31. Iam relicta successione testamentaria (quam rectè *Boeer. cl. 5. disput. 18. §. 2.* irregularem vocat & extraordinariam) ad legitimam pergamus, quæ Jure Civili novissimo tribus cognoscitur ordinibus, N. 118. *Pref. Descendentium, Ascendentium, & Collateralium. Ascendentes* in feudis regulariter exceptis quibusdam casibus quos infra §. 78. videbimus, non succedunt. 2. F. 50.

32. Imo ne *descendentes* quidem olim in feudis succedebat & feudalis successio plane incognita erat. §. 1. 1. F. 1. Erant enim feuda beneficia quedam personalia, quæ morte personarum extinguiebantur, *l. 3. de cens. l. 109. de R. 1.* pendebantque à solo nutu concedentis tanquam precarium, quod pro libitu revocari potest. *l. 1. de prec. aut si revocatum non sit morte accipientis tamen extinguitur. per text. l. 12. §. 1. de prec.* Postea paulatim eo progressum est, ut successio in feudis admitteretur, quæ tamen primis temporibus angustis valde finibus conclusa neminem præter filium admittebat. *d. §. 1. in fin. d. tit. 1. F. 1.* quod à Conrado ad nepotes, §. 2. *d. tit.* & tandem iure novo ad descendentes masculos usque in infinitum productum est. §. 4. *d. t.*

33. Soli ergo descendentes & collaterales respectu ultimi defuncti ita dicti (respectu enim primi acquirentis, hi quoque descendentes appellari possunt, 2. F. 31. *ibi: tum tamen hos constet per masculos ab eo descendisse*) dummodo feudum sit paternum §. 21. F. 8. 2. F. 11. ad successionem feudalem admittuntur. Non tamen omnes indistincte, nec in quovis feudo. Primo enim discernenda hic sunt feuda, quæ incorporalia appellantur, à *Vult. c. 8. num. 24.* sive talia, quæ manent in curte (vox Longobardica pro curia, palatio, prætorio usurpata, *Vult. c. 8. num. 30. Cuiac. 1. F. 1.*

§. notan-

675 7.
§. notandum) domini, & dividuntur à Feudistis in personalia, personalissima & temporalia. Rosf. c. 2. concl. 67.

34. Personalia vocant ea, quæ non nisi morte eius, cui concessa sunt, finiuntur, vel quæ ex persona concedentis quidem heredes obligant, ad heredes tamen accipientis non transeunt. Rosf. d. concl. 67. num. 4. Talia sunt. I. Feudum habitationis, 2. F. 107. II. Feudum de Camera, quando ex domini arario certum stipendium assignatur vasallo. III. Feudum de Cavena, cum ex cellario sive penuario domini vasallo præbentur annonæ, Rosf. d. cap. 2. concl. 75. num. 4. qui sibi contrarius videtur, in concl. 67. cap. eod. num. ult. ubi feuda de camera & de Cavena inter personalissima refert.

35. Personalissima feuda dicuntur à Dd. quæ tam cum persona concedentis quam acquirentis expirant, Rosf. d. concl. 67. n. 5. ut feudum soldatæ quod est præstatio quædã annua, gratuita, quæ à neutra parte transit in heredem, sed morte tantum dantis quam accipientis finitur. 2. F. 10. Temporalia feuda sunt, quæ certo tempore plerumque anno expirant, qualia sunt Feuda Guardie, Gualtaldie, Advocatie, Cancellarie & similia, de quibus singulatim hic quædam proponere prolixum esset, Videantur de his Rosf. cap. 2. conclus. 68. & seqq. Vult. cap. 8. num. 24. & seqq. & Feudistæ communiter.

36. Præterea Feudum Marchie, Ducatus, Comitatus, vel alius cuiuspiam dignitatis olim illi tantum habebant, qui de illis ab Imp. erat investitus, nec heres in illis ullo modo succedebat, nisi per investituram illud acquisierat, 1. F. 14. quod tamen postea contraria consuetudine abrogatum esse, probat. Constit. Frid. in §. præterea. 2. F. 55. Vbi hoc ipso quod inter plures coheredes divisionem feudorum regalium prohibet, approbare videtur consuetudinem ut ad unum successorem, v.g. primogenitum devolvantur, Rittersh. l. 1. cap. 11. q. 1.

37. Hisce feudorum speciebus exceptis cæteræ omnes transeunt in heredes non tamen quoscunque, sunt enim vel masculi vel feminae. Masculi rursus sunt vel legitimi vel illegitimi. Legitimi ita dicuntur, vel in sensu exclusivo oppositive ad cognationem iuris naturalis, quo sensu legitimi sunt Adoptivi, vel in sensu inclusivo & complexivo iuris naturalis, quo sensu legitimi vocantur qui ex iustis nuptiis procreati sunt, qui iterum vel

ab initio tales sunt, vel ex post facto per legitimationem sc. legiti-
mi sunt effecti. Illi sunt vel primi gradus vel ulterioris, utriusque
vel soli sunt, vel cum aliis concurrunt. Illegitimi sunt vel natu-
rales vel spiritui, vel ex damnato coitu nati. Hanc descenden-
tium divisionem Consulissimus Dominus *Præses in part. el. p. 3.*
f. 2. 4. 5. 6. & 7. proponit; cuius singulas personas in sequentibus
breviter examinabimus, quænam scil. ex illis ad successionem
feudi admittantur, & quænam ab ea repellantur.

38. Videamus autem primo loco personas successionis
feudalis incapaces, illis enim cognitis simul intelligemus ad quas
feudum per successionem pervenire possit. Inter incapaces au-
tem primo occurrit *femina*, quæ in feudo regulariter ex natura &
condicione feudorum non succedit, § 3. 1. F. 1. § 2. 1. F. 3. & *pass. Vult.*
cap. 9. num. 27. ibique citati. Quod licet contrarium sit regulis iu-
ris civilis, quo feminæ ad successionem æquè admittuntur ac
masculi l. 4. C. de lib. præt. Jure tamen feudali eiusque rationibus
optimè illud convenit, adeo ut in hoc iuris articulo (sicut in mul-
tis aliis teste *Papiniano in l. 9. de stat. hom. vid. Dec. & P. Matth. ad l.*
2. de R. L.) *fæminarum conditio deterior sit quam masculorum.*

39. Cur vero primi feudalium consuetudinum autores
fæminas à successionem feudi excluderint, rationes variæ afferun-
tur à *Dd. Forster. de sucef. ab int. 4. c. 32. num. 48.* existimat hoc ex
L. XII. Tab. descendere, quibus agnati tantùm, exclusis cognatis
ad successionem vocabantur, *tot. tit. inst. de legit. patr. tut.* idque
tum propter familiæ conservationem; tum ut bona penes eos re-
manerent, qui rei publ. operam navare possent; Potissimæ huius
consuetudinis rationes videntur petendæ. I. à *mulierum imbe-*
cillitate, cum enim feuda ob militaria ferè concedantur servitia
fæminas ad illa idoneas non esse notissimum est; Virile enim
officium est arma gestare, movere, sustinere. *Amplissimus Domi-*
nus Præses disp. de aphoplism. c. 4. §. 11. Hinc *Hypermnestra apud*
Ovidium,

Fæmina sum & virgo naturâ mitis & armis
Non faciunt molles ad fera tela manus.
Quid mihi cum ferro? quid bellica tela puellis?
Aprior est digitis lana colusque meis.

II. ab

II. ab eadem fragilitate. Requiritur enim à vasallo x. Fideles.
146, Fæminæ autem plerumque leves sunt;

varium & mutabile semper.

Fæmina: inquit Poëta,

adeo ut voti lubricitate ter mutetur in hora, Boccr. cl. 5. disput. 18.
8. 13. 2. fides secreti, quæ quomodo à fæminis sperari possit, nulli
non cognitum est; adeo ut garrulitas muliebri proverbio quoq;
notata sit. Rittersh. l. 1. cap. 14. q. 1.

40. Repugnat præterea pudori sexus fæminei cœtui viro-
rum se immiscere, virosque comitari, Carpz. disp. 5. th. 42. hisce
rationibus motos esse primos Feudorum inventores puto ut fæ-
minas à successione feudali excluderent, & licet contingat ali-
quando, ut fæminæ quædam sint bellicose, prudentes, graves, &
ta citurnæ (quarum omnium exempla, licet rariora paulò, apud
historicos occurrunt) adeo que supradictæ rationes cessent, nihi-
lomagis tamen in feudis succedere poterunt, cum legis dispositio
tum demum cesset, quando ratio legis cessat in communi sive uni-
versaliter non item quando solum in particulari Bernhard. Su-
thult. diss. ad Inst. 1. §. 116. Præterea illa que εν παραλήγου sive ἀπαξ ἢ
δὲς accidunt, insuper habeat legislatores, aptantes potius ius ad ea
quæ ἐπιτὸν πλείον sive frequenter & facillè eveniunt. l. 3. cum
trib. seqq. ff. de LL.

41. Adeo autem fæmina à successione feudi arcetur, ut
nec masculi ex fæmina exclusa nati ad feudi successionem admit-
tantur. 2. Feud. 11. ibi: ad nepotes ex filia successio feudi non pertinet,
vide Forst. 4. de success. ab intest. 23. num. 49. aliosque relatos à Vult. c.
9. num. 30. Successiones enim non fiunt per saltum, sed servato
ordine iuris, ideoque impedimentum, quod obstitit defuncto, ob-
stat etiam eius heredi, qui melioris conditionis esse non debet,
quam eius antecessor. l. 1. de R. I. Qua ratione à Landgra-
vio Hassiæ Wilhelmum Comitem de Nassavv à successione Co-
mitatus Cassen. Etenbogen exclusum esse testatur. Hattys. anal.
iur. feud. cap. 7. pag. 58.

42. Idem obtinere puto, licet feudum concessum sit pri-
mo acquirenti, ut & ipse & omnes eius descendentes sive heredes il-
lud habeant, arg. 1. Feud. 13. vers. si clientulus. Boccr. tr. de iur. succed. in
feud. cap. 3. quæst. 39. & cl. 5. disput. 18. th. 13. lit. C. Gudd. disp. 7. thes. 10.
lib. E.

lit. E. Dissert. Schrader, part. 7. cap. 3. num. 1. Gail. 2. observ. 54. num. 9. Each. 7. contr. 6. Et Dd. comm. teste Vulteo d. c. 9. num. 35. Præterea nec admittentur ad feudi successionem fæminæ, quamvis sit feudum emptum, vel ligium. Gædd. disput. 7. th. 10. lit. C. Vult. d. c. 9. num. 49. 50. & 51. Atem Francum. Gothof. Anton. disput. 6. th. 1. lit. E. Dissent. variè Dd. quorum argumentis, cum ea hic recensere prolixum esset, in ipso discursu respondere conabor.

43. Interdum tamen fæminæ ad feudi successionem admittuntur, idque ob triplicem potissimum causam, 1. ob feudi qualitatem & conditionem, ut si feudum sit fæmineum, 2. feud. 30. & 50. sive eius conditionis ut ad fæminas transeat, 2. F. 11. quo casu fæmina ex qualitate ipsius feudi succedit, non ex pacto speciali ut perperam quidem existimant, contra text. express. in d. tit. 30. lib. 2. feud. vide Vult. d. cap. 9. num. 46.

44. Secundò succedit fæmina ex pacto speciali 2. F. 50. quando sc. in prima investitura expressè conventum est, ut feudū ad filias quoque pertineat §. 3. l. F. 1. pactum enim hoc cum licitū sit, ne bonis moribus contrarium omnino servandum est. l. 7. §. 3. de pact. Accuratè autem hoc casu observanda sunt verba pacti an universalia sint, an particularia, priori enim casu omnes fæminæ ex primo acquirente descendentes ordine legitimo servato succedunt, posteriori vero ultra expressas nulla aliarum habetur ratio Vult. d. cap. 9. num. 61.

45. Si ergo una ex pluribus filiis nominatim ad feudum vocata sit, dubium nullum est, quin illa sola cæteris exclusis admittenda sit; At indeterminatè unà ex filiis vocatâ, quænam ad successionem feudi admitti debeat, quaritur? Primogenitam admittendam censet. Schneidevy, part. 6. n. 53. in su. Alii patri optionem concedendam, aut si pater eligere non possit aut velit forte rem dirimendam esse statuunt as. part. 8. num. 65. quem sequitur Gædd. disput. 7. th. 11. Forster. omnes pariter filias hoc casu admittendas esse arg. l. 1. C. si plures unâ existimat, cuius sententiam tanquam pacto minimè convenientem rectè reiicit. Gædd. d. thes. 11. lit. C. Alii eam succedere existimant quam Dominus elegerit Goth. Anton. disput. 6. th. 3. Dn. Carpzov. disput. feud. 5. th. 48. quæ sententiæ probabilis videtur, arg. 2. F. 12. ibi: ne forte in vitis Dominus. & c.

46. De-

46. Denique feudum ad feminas per successionem pervenit, si hoc ferat statutum, vel consuetudo regionis, vel curiæ Domini modo hæc legitimè inducta & probata sit, quod quomodo fieri debeat docet *Rosenth. cap. 7. concl. 4.* talem consuetudinem in *Galina* receptam esse testatur, *Duaren. cap. 10* & de regno *Siciliæ & Sueviæ* affirmat *Zif part. 8 n. 42*. Eandem obtinere in feudis Ecclesiasticis, quæ à curvo baculo dependere dicuntur, vulgo *Krumbstab* abische oder von Krummen stab her zuhrende & eben asserunt *Dd. comm. Rittersb. cap. 14. quest. 8. vers. nono. Gædd. disput. 7. th. 11. lit. D.* Eo quod Ecclesia à Deo defensa armis non egeat, imò lachrymæ potius & preces eius sint arma, quæ feminis magis congruant, quam masculis *Cacher. decis. 27. num. 15. & 17. aliq. citati à Rosenth. cap. 7. concl. 31. lit. T. in fin.*

47. Vulgare quoque proverbium, quo dicitur à curvo baculo neminem excludi: *Krumbstab schließt Niemand auß*; hanc confirmare videtur sententiam, quæ tamen cum neque textu feudali neque sufficienti ratione nitatur, veriusputo feminam nec in Ecclesiastico feudo admitti, nisi specialis quædam Episcopatus, vel regionis consuetudo sit, *Vult. cap. 9. num. 64.* proverbium verò supradictum in æ natum esse, quod personæ Ecclesiasticæ facilius feminas admittant, quam seculares sive quod in multis Episcopatus, Abbatibus & Prælaturis Germaniæ & Italiæ hæc consuetudo invaluerit, non improbabiler putat *Rosenth. d. cap. 7. conclus. 31. num. 7.*

48. Licet autem prædictis casibus feudum ad feminas quoque pertineat, non aliter tamen hoc accipiendum est, quam si omnes masculi ex primo acquirente descendentes etiam gradu feminis remotiores defecerint *1. Feud 6. §. 1. & 8. §. 2. 2. Feud. 17. Vult. d. cap. 6. §. 9. num. 66. Goth. Ant. disput. feud. 6. th. 5. & FF. comm. nisi hoc pacto facta sit investitura ut femine ad successionem feudi cum masculis simul & æqualiter, vel tam masculi quam femine admittantur arg. l. fin. §. 1. C. de app. l. fin. C. de donat. Rosenth. concl. 40. in fin. cap. 7. Hartman. Pistor. l. 2. quest. 35. plures casus quando femina simul cum masculis succedat V. ap. Rosenth. d. c. 7. concl. 42. Vult. d. c. 9. num. 80. & seqq.*

49. An verò femina semel exclusâ masculo semper exclusâ maneat, ita ut post defuncti mortem ad feudū amplius aspirare nequeat

C

nequeat intricata quaestio est. *Affirm. tenent Rosenth. d. c. 7. concl. 44. Fach. 7. contr. 45. Bocer. cl. 5. disput. 18. th. 16. & Dd. comm. per text. 1. F. 6. §. 1. ibi: relicto masculino ulterius femine non admittuntur. Negativam tuentur Wesemb. de feud. c. 6. n. 23. & Vult. d. cap. 9. n. 89. quam veriolem probat certissima iuris feudalis regula, quae deficientibus masculis, in feudis quae ad feminas pervenire possunt, feminis succedendi locum facit, 2. F. 17. vid. Vult. loc. cit. ubi eleganter de hac controversia disserit & contraria De argumenta solvit: Hartman. Pistor. l. 2. quaest. 35.*

50. Successione semel itide ad feminam delata licet postea masculus superveniat feudum eidem non auferetur: licet enim femina per masculum etiam gradu remotiori a feudo acquirendo repellatur, non tamen repellitur ab acquisito, cum hoc casu feminae ius reale iam quaesitum sit, quod ei invitae sine eius facto auferri non debet. *l. 11. de R. I. Hart. Pistor. 2. quaest. 35. num. 8. Vult. d. e. 9. num. 79.* Facit, quod res perfecta & consummata subsistat; licet in eum casum pervenerit, a quo incipere non potest, *Tiraq. ad reg. cessante causa limit. 12. Gail. 2. observ. 142. n. 5.*

51. Porro praeter feminas a successione feudali remouentur illegitimi quos in triplici esse differentia *supr. th. 35.* dictum est, sunt enim vel ex damnato coitu nati vel spurii vel naturales, illi ab omni omnino successione tam feudali quam allodiali remouentur, adeo ut de iure civili ne alimenta quidem a parentibus suis petere possint, *Nov. 89. c. ult. Auth. ex complexu. C. de incest. nupt.* quem iuris rigorem Canones tamen mitigarunt, *C. cum habent X. de eo qui Dux in uxor.* quod tanquam iuri naturae conveniens laudat *Grot. 2. de iur. bell. & pac. cap. 7. num. 4.*

52. De spuris seu vulgo quaesitis liberis an patri succedant inepta est quaestio, cum nullum patrem habere intelligantur *l. 4. vnd. cogn. paria enim sunt non esse & non apparere l. 30. de test. rur.* Illos tamen qui cum matre consueverunt tantum in publicum conferre, unde miserae & innocenti proli succuratur æquum est, *Coll. I. A l. 38. tit. 6. th. 22.* Ad matris successione de iure civili admittuntur, *l. 1. §. 2. ad S. Tertull.* etiam si mater sit illustris, *l. penult. C. ad S. Orsician.* dummodo alios iustos liberos non habeat, hi enim iniustos excluderent, *v. C. I. A. loc. cit.* De iure feudali non succedunt *arg. §. naturales 2. F. 26.* quò & naturales succedere prohiben-

hibentur, d. § naturales, ne scilicet præiudicium fiat tam agnatio quibus liberis legitimis deficientibus feudum debetur 2. F. 1. §. 2. 2. F. 11. tum Domino ad quem legitimis heredibus non extantibus devolvitur feudum d. c. 11. F. 2. & 1. F. 13. §. est clientulus. C. 1. A. l. 38. tit. 6. th. 21. Licet etiam illi de iure civili succedant, matri quidem perinde ut legitimi d. l. penul. ad SC. Orfit patri verò aliis legitimis non extantibus in duas uncias cum matre concubina divivendas. d. Novell. 39. c. 12.

53. Hæc de liberis illegitimis. Ex legitimis præterea in feudis non succedunt, qui oppositivè ad cognitionem iuris naturalis ita dicuntur, quales sunt adoptivi, qui licet de iure civili ad successionem patris legitimam admittantur, l. 2. C. de adopt. perinde ut legitimè nati. l. 5. C. de suis & legitim. De iure tamen feudali illos non succedere præter text. disert. in §. adoptivi 2. F. 26. probat hæc ratio, quod nemo ad successionem feudi admittatur, quam si ex sanguine primi acquirentis descendat 2. F. 31. adoptio autem ius sanguinis non adfert. l. 23. de adopt. Cum imitatrix saltem natura sit nec adoptivi veri liberi sint, sed adscititii saltè & comentitii. l. 76. de tond. & demonst. Accedit quod concessa adoptivorum successione maximè tam Domino, quam agnatis præiudicaretur, quippe qui per hosce factitos liberos iure suo privarentur. Weseemb. cap. 6. num. 13. C. 1. A. l. 38. tit. 6. th. 20. in fin.

54. Limitari autem hoc debet, primò nisi consuetudine loci receptum sit aut. 2. in investitura expressè convenerit, ut non minus adoptivi quam ex iustis nuptiis procreati succedant Weseemb. d. num. 13. 3. Denique nisi Principis autoritate consentiente feudi Domino ea lege quis adrogatus fuerit ut nullis extantibus agnatis arrogatoris in feudum eidem succedat Schemk. ad. d. § adoptivos per l. 7. C. de prec. Imp. offer. Boc. cl. 5. disput. 18. th. 6. Vult. cap. 9. num. 177.

53. Legitimos liberos supr. th. 37. dixi esse vel ab initio tales, vel ex postfacto per legitimacionem tales effectos, quod de iure civili tribus modis sit 1. per oblationem curiæ, quando pater filium naturalem curiæ offert & muneribus municipalibus mancipat, quæ olim gravia satis de curionibus incumbabant. l. 3 & 4. C. de nat. lib. 2. per rescriptum Principis, quando non extantibus aliis liberis & ubi concubina in uxorem ex certis & legitimis cau-

350
fis duci nequit, Princeps liberos naturales naturæ & antiquæ ingenuitati & iuri legitimo restituit ut loquitur Imp. in Nov. 98. c. 9. 3. per subsequens matrimonium, quando pater naturalis, dotilibus instrumentis intervenientibus, eam cum qua consuetudinem antea habuit, & cuius matrimonium LL. interdictum non est uxorem ducit. Addunt nonnulli quartum legitimandi modum si pater aliquem ex concubina natum in instrumento appellet filium suum de qua Nov. 117. c. 2. qua tamen appellatio revera & pater legitimitio non est, sed facit saltem præsumptionem pro matrimonio quod plerumq; illo tempore privatim solo affectu contrahabatur. Bach, ad § ult. l. de nupt. Per adoptionem quoq; olim contingebat legitimitio l. 6. C. de nar. lib. quem effectum Iustian. ei ademit l. 7. C. eod.

56. Legitimationis per oblationem curiæ hodiè nullus ante valde exiguus est usus, C. 1. A. l. 38. tit. 6 th. 26. & licet ita legitimati de iure civili legitimis nihil dissimiles sint, adeoque patri ab intestato succedant; Novell. 89. cap. 3. non verò cæteris cognatis. d. Novell. cap. 4. De iure feudali tamen indistinctè à successione illos removendos esse censeo, sive feudum ante legitimacionem, sive post eam à patre acquisitum sit, præterquam enim quod ita legitimatus agnationis ius non consequitur, d. Novell. 89. cap. 4. quod in feudis omnino attenditur, Domino debita servitia propter plurima eaque gravissima curiæ munera exhibere & tempore necessitatis in bello ipsi adesse non potest, præsertim cum & militia illis interdicta sit. l. 51. C. de decurionib.

57. Per rescriptum Principis legitimati de iure communi non tantum patri, sed aliis etiam succedunt d. Novell. 74. cap. 2. d. Novell. 89. cap. 9. ad successione feudalem verò non admittuntur, nisi nominatim à Principe ad feuda legitimati sunt, Wesemb. cap. 6. Quod si fiat Domino agnatisque quorum interest contententibus nullam omnino patitur dubitationem. An autem Princeps ex plenitudine potestatis in præiudicium agnatorum aliquem ad feudi successione legitimare possit quaeritur? In feudo novo res dubio caret, in quo alias nec agnati succedunt. §. si. n. 1. F. 14. Dubitatio maior est in feudo antiquo in quo pacto primi acquirentis agnatis ius succedendi quaesitum est. Decisionem huius quaestione Gail. rectè ait, pendere ex eo, an Princeps ius quaesitum alteri auferre possit? quod illum interveniente publica utilitate ex plenitudine potestatis posse sup. th. 28.

ex Grot. dixi. Ideoque omnino affirmativè ad hanc quaestionem respondendum videtur, præsertim cum agnatis hoc casu non præiudicetur principaliter, sed per consequentiam saltem, quia ius succedendi ad eos tantum pertinet in spe non in re, unde facilius hoc quoque illis aufertur potest, arg. l. 5. de cond. & demonst. vid. eleganter Gail. 2. observ. 124. à n. 12. usque ad n. 17. C. I. A. d. tit. 6. th. 25. Dissent. Gædd. disput. 7. th. 4.

58. Legitimos per subsequens matrimonium quod attingit de iure communi illos succedere dubium non est. De iure quoque Feudali illos succedere communis Interpp. est opinio, Gail. 2. observ. 141. num. 2. Borch. cap. 7. num. 41. Harriann. Pistor. l. 2. quest. 41. num. 1. &c. quod ea vis sit matrimonii, ut qui antea sunt geniti post contractum matrimonium legitimi habeantur, ut inquit Pontifex in cap. tantum 6. X. qui fil. sint legit. Et hoc obtinere etiam si feudum acceptum esset, pro se & ex legitimo matrimonio natis statuit Fach. 7. cont. 51. in fin. Hanc quoque sententiam quotidie practicari & sententiis confirmari testatur, Schurf. cent. 1. conf. 1. n. 16. eamque in Camera observari asserit Mynsing. 5. observ. 42. & ab ea respondendo vel iudicando recedendum non esse putat. Vult. cap. 9. num. 194. vers. atque hæc.

59. Veritati tamen theoreticæ iurisque rationi feudali magis consentanea est contraria sententia propter text. express. in s. naturales 2. F. 26. ubi legitimi planè à successione feudali arcantur, qui textus, cum indistinctè loquatur, nullumque inter modos legitimi mandandi discrimen faciat, generaliter quoque accipiendus est vid. Surholt. diss. ad inst. 1. th. 9. Præterea Domino & paribus curiæ parum honestum est habere in suo consortio natalium maculam notatos, quæ per legitimationem tolli fingitur potius, quam vera tollitur, cum factum infectum amplius fieri non possit. Bachov ad §. ult. 1. de nupt. num. 6. Et quamvis natalium vulnus consolidetur tamen remanet cicatrix, ut ex Bald. inquit Vult. d. cap. 9. num. 183. Idem Bald. in l. 4. pr. de lib. & posthum. legitimationem assimilat alchimie, quæ facit apparere quod non est, & legitimos comparat homini medicato à morbo, in quo semper aliqua morbi pristini vestigia remanent.

60. Nec obstat huic sententiæ d. c. tanta X. qui fil. sint legit. nec enim sequitur legitimi per subsequens matrimonium habentur

hientur pro legitimis. Ergo in feudis quoque succedunt : Nec
praeterea eam infringunt argumenta ex iure civili, petita, quibus
legitimos legitimis per omnia similes quoad effectus iurishabe-
ri probatum itur ; Cum enim iure feudali contrarium expresse
constitutum sit, d. §. naturales, legum Romanarum hoc casu tanta
auctoritas esse nequit, ut usum vincant aut mores 2 F. 1. quem text.
à Borcholt. cap. 7. num. 48. pro contraria sententia citari non sine
causa miratur Vult. d. c. 9. num. 195. vers. meminisse, quod tamen quosq;
facit Bocer. cl. 5. disput. 18. th. 7. lit. D. & Hattys. cap. 7. pag. 48. Porro
legitimos per subsequens matrimonium in feudis non succede-
re praeter dict. text. in cap. naturales & allatas rationes autorita-
te sua confirmant. Franc. Soubec. part. 9. n. 72. Hottomann. in d. §.
naturales & conf. 10. vol. 1. Rittersh. c. 13. q. 3. Vult. c. 9. n. 195. Gædd. disp.
7. th. 3. Dn. Carpz. disput. 5. th. 34.

61. Post legitimatos sequitur videamus de legitimis, qui
regulariter in feudis succedunt; nisi pactio quaedam aut aliud im-
pedimentum illis obstet. *Pactione* repelluntur à successione feu-
di filii nati ex matrimonio ad Morganaticam contracto, quando
scilicet vasallus cui ex priori matrimonio adhuc filii supersunt ad
secunda vota, ea lege, transit, ne filii ex eo matrimonio nati in fe-
succedant, contenti *Morganatica* (quod ex Germanico *Morgen-
gabe* depravatam est vocabulum, quasi dicas domum matutinam, quod
scil. maritus post primam noctem dat novae nuptae Rittersh. cap. 11 q. 3.)
2. F. 29 & 26. §. filii, quo loco legendum est (in feudo non succe-
dunt) Cuiac. Hottomann. aliique ad illum text.

62. Praeterea ex legitimis ad feudi successionem non ad-
mittuntur, qui debita servitia Domino praestare nequeunt:
qualis est 1. *Clericus*, qui seculo renunciando arma bel-
lica deposuit, habitumque religiosum adsumpsit 2. F. 21. 26. §. qui
clericus & 30. in fin. qui cum fiat miles Christi, desinit esse miles se-
culi *Can. plucunt* 21. quæst. 3. proindeque non pertinet ad eum
beneficium, cum non possit praestare officium, d. t. 21 F. 2. (secus
est de iure civili, l. 56. §. 1. de Episc. & Cleric. C. 1. A. lib. 38. tit. 6. th.
19.) licet post delatam successionem habitum Clericalem depo-
nere velit. d. tit. 30. F. 2. & arg. tit. 106. F. 2. Convenit hoc iuri
Saxonico in cap. 2. *Ehnrrecht* & art. 25. l. 1. spec. Sax. cuius verba
refert Dn. Carpzov. disput. feud. 5. th. 61.

Nec

63. Nec discrimen hoc casu est faciendum inter Clericos communes aut in dignitate aliqua constitutos, utpote Cardinales, Episcopos &c. cum enim hi nullibi in iure feudali privilegiati reperiantur, nulla est ratio, cur non sub regula manere debeant. *Vult. cap. 9. num. 130. Rosent. cap. 7. conc. 29. num. 10. Got. Ant. disput. feud. 6. th. 9.* Nec admittuntur Clerici etiam si per substitutum servitia prestare parati sint. *Hartmann. Pistor. lib. 2. quest. 35. num. 3. Fachin. 7. contr. 35.* Quod idem de sacrorum ordinum equitibus ut S. Johannis S. crucis &c. affirmandum videtur. *Vult. d. c. 9. num. 132. Fach. 7. contr. 36. Dn. Carpz. disp. 5. th. 65. Dissent. Goth. Ant. disp. 6. th. 9. lit. G. Rittersh. p. feud. l. i. c. 15. §. 24.*

64. Sunt tamen casus quibus nec Clerici a feudorum successione arcentur, veluti si in constitutione feudi cautum sit, ut Clericus quoque succedat, aut si feudum sit francum, vel servitia quae inde prestanda, talia, ut honeste & commodè per Clericum ipsum vel per substitutum expediri possint, aut consuetudo loci vel regionis ita ferat, ut Clericus quoque feudum acquirere possit, has & alias quae ad Dd. afferuntur limitationes laius examinare iam non licet, videantur interim *Vult. d. c. 9. n. 135. & seqq. Rosent. cap. 7. conc. 30. aliq. Feudista.*

65. Secundò servitia Domino prestare nequeunt, eoque a feudorum successione repelluntur, *imperfecti* sive tales sint *corpore*, ut caeci, muti, claudi & in genere tali morbo vitiove corporis laborantes, quod eos ad servitium Domino exhibendum inhabiles facit, sive *animo*, ut furiosi & mente capti, *l. F. 6. 2. F. 36* si tamen ita nati sint, non verò si ex accidenti, per casum fortuitum tales facti, *arg. d. tit. 36 lib. 2. F. Boer. cl. 5 d. 18. th. 11. Goth. Anton. disput. feud. 6. th. 10. Rosent. cap. 7. concl. 28. num. 9. Diss. post. Vult. c. 9. n. 19 Dn. Carpz. disp. feud. 5. th. ult.*

66. Enumeratae sunt haec personae, quae in feudum succedere prohibentur, quibus exceptis caeteri descendentes indistinctè ad successione feudalem admittuntur nulla habita ratione aut potestatis aut dispositionis patriae Emancipatos enim & praeteritos quin & exheredatos non minus, quam in patria potestate constitutos testamentoque institutos succedere verius est. De emancipatis & praeteritis hoc omnes facile largiuntur, de exheredatis verò ob iustam causam inter Interpp. non convenit, de quibus

Nec
bus
be
esse
nta
err.
sine
uoq;
ord
ede
ita-
d. §.
disp.
qui
im-
feu-
ndo
t ad
feu-
gen-
uod
(3.)
ce-
ad-
unt:
bel-
qui
s se-
um
cus
th.
po-
uri
rba
Nec

quibus tamen idem dicendum esse generalis feudorum regula
suadet, quæ ordinationem defuncti in feudis nullam habere esse.
Eum pronuntiat. 1. F. §. Diff. *Rittersh. p. feud. l. 1. c. 15. q. 5.*

67. Sunt autem descendentes vel primi vel ulterioris gra-
dus. Vtrique vel soli extant, vel cum aliis concurrunt. Descen-
dentes primi gradus ubi soli extant succedunt de iure civili a qua-
liter in capita *l. inter filios 11 C. fam. heredit. N. 118. c. 3 in fin. eum om-*
nes videntur suo iure & ex propria persona Sutholt diss. 11 th. 27.
nisi à parente in portionibus in aequalibus instituti sint. l. 8 pr. C. de
inoff. donationib. Ad successionem feudalem, itidem a qualiter ad-
mittuntur feudumque virim dividunt, secundum numerum
personarum, ita ut tot fiant partes, quot personæ sive capita, 1. F. 1.
§. 1. in fin. & c. 8. pr. nisi ius primogenituræ alicubi consuetudine
introducitur sit, quod communi omnium gentium usurpatione
nisi gravissimisque rationibus fulciri testantur Politici & Icti pas-
sim vid. Trauell. 11. de iur. primog. Gail. 2. observ. 53. Tholos. 7. de Re-
publ. cap. 5. Suth diss. 11. th. 45. Idque in Gallia receptum esse asserit.
Cuiac. ad l. 2. F. tit. 11. Idemque de Anglia affirmat Rittersh. l. 1.
cap. 15. quest. 9.

68. Præterea descendentes feudum dividere non licet,
si sit regale, ut Ducatus, Marchia, Comitatus &c. hoc enim ex-
pressè vetuit *Frid. in c. Imperialem 2. F. 55.* Quamvis ab utilissima
illa sanctione per consuetudinem Germaniæ fuerit recessum,
Wesemb. conf. 41. num. 16. Carpov. ad L. Reg. cap. 7. sect. 1. num. 4. &
seqq. non sine iacturâ familiarum illustrium, quarum plurimæ ex-
crebrâ totiesque repetita bonorum divisione, si non planè inter-
ciderunt, saltem ita attenuatæ sunt, ut pro dignitate statum suum
rursum amplius non possint. vide Gail. 2. observ. 153. In Electoribus
tamen ex Constit. *Caroli IV. in A. B. cap. 25.* adhuc observatur, ut
illos dividere non liceat, sed solus primogenitus illoque deficiente
primogeniti primogenitus in illis succedat *A. B. cap. 7. §. sta-*
tuimus. Adeo ut nec pater testamento suo aliud disponere iusq;
successionis primogenito auferre possit, *Carpov. quest. ad A. B.*
4. post disp. feud. 4. quæ enim ad dignitatem imperii utilitatemq;
publicam constituta sunt, immutari non debent *Can. qua ad per-*
petuam 25. quest. 5.

69. An

69. An verò ubi ius primogenituræ receptum est, is qui ante adeptam dignitatem natus, tanquam primogenitus præferatur ei, qui patri in dignitate constituto procreatus est, tam literis quam armis agitata quaestio est? Quam tamen affirmativè tam JCrus quam Politici plerumque decidere non dubitant, & ita in successione regnorum communi usu gentium obtinuisse testantur Historici, de Perside vid. *Inst. l. 2. In Germania* quoque Henrico Aucupi successit Otto I. excluso fratre Henrico, qui tamen eo quod imperium ad se spectare putaret, fratri bellum movit *Abbas Scadens circa annum 935.* Idem in Electoratu Saxoniae observatum fuisse testis est *Dn. Carpzov. d. q. 4. post disput. feud. 4.* Plura de hac quaestione vid. *apud Tholos. 7. de Republ. c. 9. Bodin. l. 6. de Republ. c. 5. Firaq. de iur. prim. q. 31. Rittersb. c. 15. q. 12. Dn. D. Beck. synops. iur. publ. l. 3. c. 7. num. 4. Dn. Carpz. d. quest. 4. H. Grot. 2. de iur. bell. & pac. c. 7. n. 28. & in not. ibid. Facit optime text. in l. 5. de Senat.*

70. Nec minus difficilis est intricataque quaestio, an nepos ex filio priori, filio posteriori sit præferendus? Posteriorem filium in successione potiorè esse statuit, *Cuiac. ad t. 11. F. 2. eumque secutus Harrys. anal. iur. feud. t. 7. pag. mibi 57.* Contraria tamen sententia tanquam verior communiter à JCrus & Politicis recepta est. *Rosentb. d. concl. 26 num. 13. Schrad. tr. feud. p. 7. c. 5. n. 15. Bocer. cl. 5. disput. 8. sb. 20. & tr. de iure succedende in feud. cap. 3. q. 48. Tholos. 7. de Rep. s. 10. Grot. 2. de iur. bell. & pac. c. 7. n. 30.*

71. Descendentibus primi gradus non extantibus olim feudum ad Dominum revertebatur, donec Imp. Conradus lege promulgata constitueret, ut nepotes quoque in feudo succederent, quod posterioribus temporibus usq; ad septimum gradum & tanquam ita productum est, ut descendentes in infinitum succederent, *1. F. l. §. 1. 2. & 4.* ita tamen ut nepotes loco sui patris *1. F. 8. pr.* adeoque iure representationis in stirpes succedant. Quod congruit quoque iuri civili, *vid. l. 2. C. de suis & legit. C. l. A. lib. 38. tit. 6. n. 29. in fin.* cum heredes non debeant habere plus commodi quam defunctus habuit, & iniquum esset aliquid plus ferre quam autorem suum *Amplis. Dn. Praes. parr. elem. p. 3. sect. 2. n. 11.*

72. Si vero liberi primi gradus cum ulterioribus descendentibus v. g. filii cum nepotibus concurrant, tum hi cum illis admittuntur iure representationis tantumque accipiunt quan-

D

tum

230
tum illorum pater, cuius personam representant, habiturus fuisset, l. F. 14 §. 1. 2. F. 11. adeoque hoc casu etiam sit successio in stirpes, cui semper locus est, quando cum proximioribus concurrunt remotiores, qui ab illis excluderentur, nisi parentis sui locum ingrederentur eiusque iure uterentur. *Suth. diss. 11. th. 47.*

73. Et hæc de successione descendentiæ. Dispicendum nunc paucis de successione *collateralium*, sive eorum, qui ex latere veniunt, circa quos notandum, quod *supr. th. 33.* dictum est, accuratè loquendo nullam esse in feudo *collateralium* successione, sed saltem eorum, qui sunt in linea recta, & ex primo acquirente descendunt, quod in feudo novo manifestum est, in quo frater fratri non succedit, 2. F. 11. etiam si simul fuerint investiti, 2. F. 12. 1. F. 14 §. 2. nisi pactum fuerit in investitura ut frater fratri succedat, tunc enim frater succedit non Dominus, d. tit. 14. 1. F. Gail. 2. obs. 157 quod pactum cum iuri communi feudorum contrarium sit sititè accipiendum est l. 14. de LL, adeoque mortuo fratre, nec eius filium admittendum esse puto. *Schrad. de feud. p. 7. c. 7. n. 3.* 2. Succedit frater si beneficium de communibus bonis emptum, sive communibus armis acquisitum fuerit, d. tit. 20. lib. 1. F. aut si consuetudo vel statutum alicuius loci ita ferat, *Schrad. d. p. c. 7. n. 5.* aut deniq; si feudum novum concedatur iure feudi antiqui *Rittersh. c. 19. lib. 1. q. 2. Fach. 7. contr. c. 58.*

74. In feudo paterno sive antiquo nulli quoque succedunt agnati nisi à primo acquirente descendant 2. F. c. 11. *Vult. c. 9. n. 108. Rittersh. c. 16. q. 4.* Cum tamen posteri primi acquirentis in varias lineas poterunt esse dispersi, ideoque deficiente una linea ceteri habito respectu ad vasallum sine liberis ultimo defunctum non ex recta sed collateralis linea venire censentur.

75. Notandum præterea omne impedimentum quod descendentes successione feudalis incapaces reddit, undecunque illud oriatur, sive à nativitate sive sexu sive conditione, defectuve aliquo corporis vel animi; etiam obstare venientibus ex linea collateralis, quo minus succedant, cum descendentiæ successio omni alià sit favorabilior, ut quos ad hereditatem vocat & natura & parentum commune votum l. 7. de bon. damnat. *Rittersh. p. 6. Novell. c. 9. n. 10.* De iure Saxonico deficiente una linea agnati ex alia in feudo non succedunt, licet à primo acquirente descendant,

dant, nisi sint simultaneè investiti *Lehenrecht* / c. 32. *Harrman. Pifst.* l. 2. q. 19. n. 57. & seqq. *Gail. 2. obs. 51. n. 5.*

76. Ex collateralibus ergo primum locum in feudi successione sibi vendicant fratres, qui sunt vel *unilateres* vel *ambilateres* (liceat uti his terminis cum *Amplif. Dn. Præfide in par elem. part. 3. sect. 2. rh. 16. & 21.*) Illi sunt vel consanguinei, qui ab eodem patre, vel uterini, qui ab eadem matre originem ducunt, utrique vel soli extant, vel cum aliis concurrunt. Removendi autem primo hinc sunt fratres uterini, quorum in successione feudi nulla habetur ratio cum tantum cognati sint, ad quos neque beneficium neque beneficii successio pertinet. 2. F. II.

77. Consanguinei si cum ambilateralibus (quos vulgo *Germanos* vocant) concurrant, de iure civili ab illis excluduntur. *Nov. 84. c. 1.* Ratio est, quod qui duplici iure utantur, merito præferuntur eis, qui uno tantum uti possunt, *d. c. 1. in fin.* & duo vincula fortius ligant, quam unum § *sed hodie l. de adop.* adeo ut fratris Germani præmortui filius excludat superstitis fratres consanguineos, licet ille in tertio hi vero in secundo gradu sint. *Sub. diff. 1. rh. 70.* De iure feudali verò simul succedunt, *Gail. 2. obs. 151.* cum vinculum ex parte matris h. cas non attendatur, *Hastys. anal. iur. F. c. 7. p. 54.* adeo ut filius fratris consanguinei iure representationis admittatur unà cum fratre ex utroque latere coniuncto *Harrm. Pifst. 2. quest. 41.*

78. Quod si cum fratribus concurrant præmortuorum fratrum liberi, hi una cum illis ad successionem feudi admittuntur facta divisione in stirpes 2. F. 2. defunctorumque parentum portionem accipiunt, cuius personam repræsentant *arg. Nov. 118. cap. 3.* Quod ius representationis tamen ultra fratrum filios non extenditur *Nov. 118. cap. 3.* habetque locum non tantum in feudo hereditario ut vult *Bart. in auth. post fratris C. de legit. hered.* sed etiam in feudo ex pacto & providentia *arg. 2. F. II. Vult cap. 9. n. 224. Rittersh. part. feud. l. c. 16. quest. 6.*

79. An verò fratribus nullis extantibus succedant fratrum liberi in capita an in stirpes intricata est questionis. De iure civili verior videtur eorum sententia qui successionem in capita hoc casu locum sibi vendicare asserunt per text. express. in l. 2 §. 1. *de suis & legit.* cum omnes suo iure & ex sua quisque persona veniant,

niant. Nec enim hereditas inter æquales gradu inæqualiter est dividenda, nec repræsentatio ultra terminos expressos extendenda Ampliſ. Dn. Præſ. d. p. 3. ſect. 2. th. 22. in 229. quæ ſententia olim probata Azoni à Carolo V. in Comitibus Spirensibus Anno 1529. confirmata eſt. Diff. gloſſ. in l. 14. C. de legit. hered. Franc. Sonsbec. p. 9. n. 100. aliiq; quorū argumenta refutantur à Rittersh. d. c. 16. q. 13. & Hattys analiur. Fac. 7. p. 60. De iure feudali cum nihil expreſſe de hoc cautum ſit, merito ius civile ſequimur 2. F. 1. v. Sibrad. p. 7. c. 7. n. 16. Fach. 6. contr. 3. Vult. c. 9. n. 126. Boer. cl. 5. d. 12. th. 29. & Feudiſt. comm.

80. Poſt fratres fratrumque liberos cateri agnati ſuccedunt, ita tamen ut à primo acquirente deſcendant & à proximioribus ſemper excludantur remotiores. nec videtur propter textus in tit. 26. l. 2. F. §. ſi vaſallus r. 8. l. 1. F. ad quartum vel ſeptimum gradum in caſu quando feudum novum ex pacto in collaterales tranſit, hoc eſſe reſtringendum cum Gail. 2. obſervat. 1. 0. Myſing. 2. obſ. 95. quos ſequitur Anth. Goth. diſp. feud. §. 1. h. 7. lit. 1. ſed agnatos in infinitūſq; admittendos eſſe puto, cum Harrim. Piſtor. l. 2. q. 19. Fach. 7. contr. 27. Rittersh. c. 16. l. 1. q. 17. Computatione graduum verò quod attinet, eam non ſecundum ius Canonicum ſed civile faciendam eſſe ſtatuo per tit. 37. l. 2. F. & 1. F. 1. §. hoc quoq; quam ſententiam uſu corroboratam & in Camera Imp. obſervatam teſtis eſt Roſent. c. 7. concl. 57. n. 9. Vult. c. 9. n. 236. Diff. poſt Horzom. diſp. feud. c. 19. Hart. Piſt. l. 2. q. 19. n. 7. quæ ſequitur Fach. 7. cont. 26

81. Expoſita hucusque ſucceſſione deſcendentium & collateralium, diſpiciamus porro de aſcendentibus, quorum de iure civili proxima quidem cauſa eſt poſt deſcendentes Nov. 118. c. 2. de iure feudali verò regulariter non ſuccedunt, 2. F. 50. cum enim ſucceſſio in feudis primevæ eorum naturæ contraria ſit, adeo ut olim ne filii quidem in beneficio ſuccederent, 1. F. 1. §. & quia, illa quam ſtrictiſſimè eſt interpretanda, nec ad aſcendentes extendenda, ut qui, turbato mortalitatis ordine, potius ex commiſeratione quadam quam ex ſuo voto ſuccedunt. l. 15. de moſſ. veſt. Accedit quod quiſque cenſeatur proſpicere ſibi & poſteris ſuis Cuiac. lib. 1. F. tit. De feudo novo hoc omnes facilè largiuntur, de antiquo non item, v. Roſent. c. 7. concl. 14. n. 9. de quo tamen idem affirmare propter generalitatem regulæ 2. F. 50. cum comuniſeudiſtarum

tum schola non dubito *arg. 2. F. 11. v. Schrad. tr. feud. p. 7. t. 6. n. 2.*
Rittersh. c. 12. l. 1. q. pen. Dn. Carpz. disp. feud. 5. th. 15.

82. Quibusdam tamen casibus etiam ascendentium in feudis successio locum habet, ut si in prima feudi concessione hoc actum sit *tit. 84. in extraord. capit.* aut si pater in filii favorem feudum refutarit. *2. F. 14. Schrad. p. 7. t. 6. n. 4.* Quam exceptionem in Camera Imperiali receptam testatur, *Mynsing. 3. obs. 93.* aut si filius propter bene merita patris remunerationis ergo de feudo fuerit investitus & ante patrem deceaserit, *arg. l. dotem c. de collation. Rittersh. d. c. 12. q. ult.* Denique si lege, statuto vel consuetudine hæc successio sit recepta, *arg. 2. F. 1. in pr.* De his aliisque exceptionibus videantur latius *Rosenh. d. c. 7. concl. 14. num. 18. & seqq. Schrad. p. 7. t. 6. n. 3. & seqq. cum ibid. citatis.*

83. Porro licet ex *Edicto Prætoris* defuncti qui nullos cognatos reliquit hereditas ad conjugem superstitem pertineat *l. 2. ff. & c. und. vir & uxor.* Quod *Edictum* Imperatores etiam confirmarunt *vid. §. 2. vers. aliam. l. de bon. possess. & Amplif. Dn. Præs. par. elem. p. 3. sect. 3. th. 2. in 2. ad.* De iure tamen feudali nulla est coniugum in feudis successio *1. F. 15. licet simul sint investiti c. 104. §. fin. & 84. in extraord.* *Fiscus* quoque licet bona eorum, qui absque herede moriuntur aut ob grave aliquod crimen damnati sunt, occupet, in feudis tamen non succedit, nisi forte ipse Dominus nullos reliquerit heredes *Rittersh. c. 16. q. ult.*

84. Hæc de successione ordinaria pro modo instituti dicta sufficiant, circa quam plurimæ per utiles simul ac difficiles solent moveri quæstiones, *v. g.* An successor repudiatis bonis alodialibus possit retinere feudum? Item an teneatur a alienum à defuncto contractum solvere? An feudum imputetur in legitimam? An veniat in collationem & fideicommissi restitutionem? & c. Quas tanquam à Feudistis comm. prolixè satis tractatas nunc prætermitto, præsertim quod pleraque earum à materia quam tractandam suscepi, alieniores paulo sint, illisque relictis ad successorem extraordinariam sive anomalam (*vide th 25. supra*) transeo.

85. Anomalam sive irregularem successionem voco, quæ ex pacto successorio defertur. De iure civili huiusmodi pacta omnimodo improbantur, *l. 1. de hered. vel action. vend.* adeo ut

nec iuramento confirmata valeant, *arg. l. 7. §. 16. ff. de pact. l. 5. §. 1. C. de LL. Fach 8 contr. 72. Gail. 2. obs. 126.* non tam quod auferant liberam testandi facultatem *l. 15. C. de pact.* votumque captandæ mortis inducant, *l. 2. C. de transact.* quam quia certi sunt & à *LL.* determinati tam obligationis aut domini quam hereditatis acquirendæ modi: *lex lc. & testamentum §. ult. Inst. per quas person. cuique acq. Pactis autem hereditas deferri nequit l. 1. C. de pact. convent. Du. Hahn. dissert. de iur. rer. concl. 67. n. 6.*

86. Ex quibus patet pacta hæc successoria non adeo aequitati iurique naturali repugnare, quo minus lege aut consuetudine aliqua confirmari possint *Bachov. in misc. cap. 13.* præsertim cum de iure civili quoque certis casibus sint licita, ut si ille de cuius hereditate pactum interponitur consentiat *l. fin. C. de pact.* aut si milites tale pactum fecerint. *l. 19. C. eod.* Imo Leo Imp. sine controversia doctissimus, adeo ut Philosophi nomen meruerit, constitutionem *l. 15. C. de pact.* absurdam & naturali aequitati contrariam pronunciat *Nov. Leon. 19.* & videmus hodiernis temporibus ubivis ferè gentium receptum esse, ut hereditas pactis acquiri possit *Cothman. 3. concl. 44. n. 37.* nihilque in Germania esse frequentius quam ut in feudis succedatur ex pacto, quod celebratur vel inter tertium & Dominum feudi, diciturque pactum expectativum vel inter tertium & vasallum, quod iterum est vel confraternitatis vel ganerbinatus.

87. Pactum expectativum est, quo convenit inter Dominum & extraneum, ut si contingat ultimum vasallum sine liberis aut heredibus mori, feudum ad hunc devolvatur, dominusque eius investituram ipsi conferre teneatur, vulgo dicitur pactum de caducitate possessionis *Harrim. lib. 2. q. 25. n. 1. sive expectativa Gail. 2. obs. 155. Germanicè Ein Erbschaft oder Anwartsung auff eines andern Lehen. Vulr. c. 7. n. 6.* Licite autem tale pactum à Domino celebrari probatur tum textu expressu in *2. F. 26 §. moribus*, tum argumentum desumptum à proprietario, qui usum fructum in eum casum quo extinguetur alteri concedere potest. *Gail. d. obs. 155. plura de hoc pacto vid. apud Vulr. d. c. 7. n. 65. Harrim. Pistor. l. 2. q. 25. Du. Hahn. diss. de iur. rer. concl. 87.*

88. Confraternitatu pactum est, quo inter illustres familias interveniente Cæsareæ Maiestatis autoritate convenit ut una familia

familia, quoad legitimos heredes extincta alteri bona & ditiones eius certa successione lege deferantur Germanicè Erbverbrung / vel ut alii Erbverbrung, quod posterius vocabulum latiorē pauld habet significationem, vid. Dn. Carpz. ad l. Reg. German. c. 6. sect. 7. n. 2. Cuiusmodi pacta in usu frequenti esse, & de longa, immorialique tempore approbatà consuetudine confirmata testis est Dn. Carpz. d. loc. n. 35. imo favorabilia illa dicit Garl. 2, obs. 127. ut quorum remedio pax & tranquillitas in Imperio conservatur, subditique alienis ignotisque Dominis non subiciuntur facit l. 34. & de fideicom. libert. Exemplum huius pacti nobilissimum occurrit inter serenissimam illustrissimamque familiam Saxonix & Hassix, de quo vid. peculiarem dissertationem Dn. Carpz. Alia exempla occurrunt passim apud Jctos & Politicos, v. Warend. ab Erenberg l. 1. de sed. c. 2. n. 35. & c. 4. n. 10. Webener & Besold. in verb. Erbverbrüderungen. Limn. de iur. publ. l. 4. cap. 8. Renck. l. 1. cl. 4. c. 18. Schutz. coll. iur. pub. disp. 6. th. 29. Dn. Hahn. diss. de iur. rer. concl. 75.

89. Denique pactum *Ganerbinatus est* conventio illustrium vel nobilium familiarum in eum finem facta, ut se suasque facultates contra vim hostilesque incursiones coniunctis viribus defenderent, unaque familia extincta reliquarum superstites ex æquo succedant, Germanicè qui talia pacta celebrant, dicuntur *Ganerben* / quasi *gemeine Erben wehn* in obs. pract. verbo *Ganerben* licet alii aliunde vocis huius originem derivent, v. Henon. in coll. 1. disp. 9. ad ff. lit. A. Causam hisce pactis dederunt frequentissimæ deprædationes & latrocinia, quibus ante pacis publicæ constitutionem Germania nostra miserimè vexabatur, Exempla horum pactorum v. apud Killing. de casir. Ganerb. & Schutz. coll. iur. pub. disp. 9. th. 17. potest autè quis bona sua facere Ganerbica tam feudalia quam allodialia dummodo illo casu accedat Domini agnatorumque, quorum interest consensus *Rittersh. l. 1. c. 17. part. feud.*

vers. illud hic. Nec enim debet alicui per alterum iniqua conditio inferri l. 74. de Reg. iur. vid. Dn. Carpz. ad l. Reg. c. 3. sect. 4. n. 11. Dn. Hahn. diss. de iur. rer. concl. 76.

aliosque supra citatos.

F I N I S.

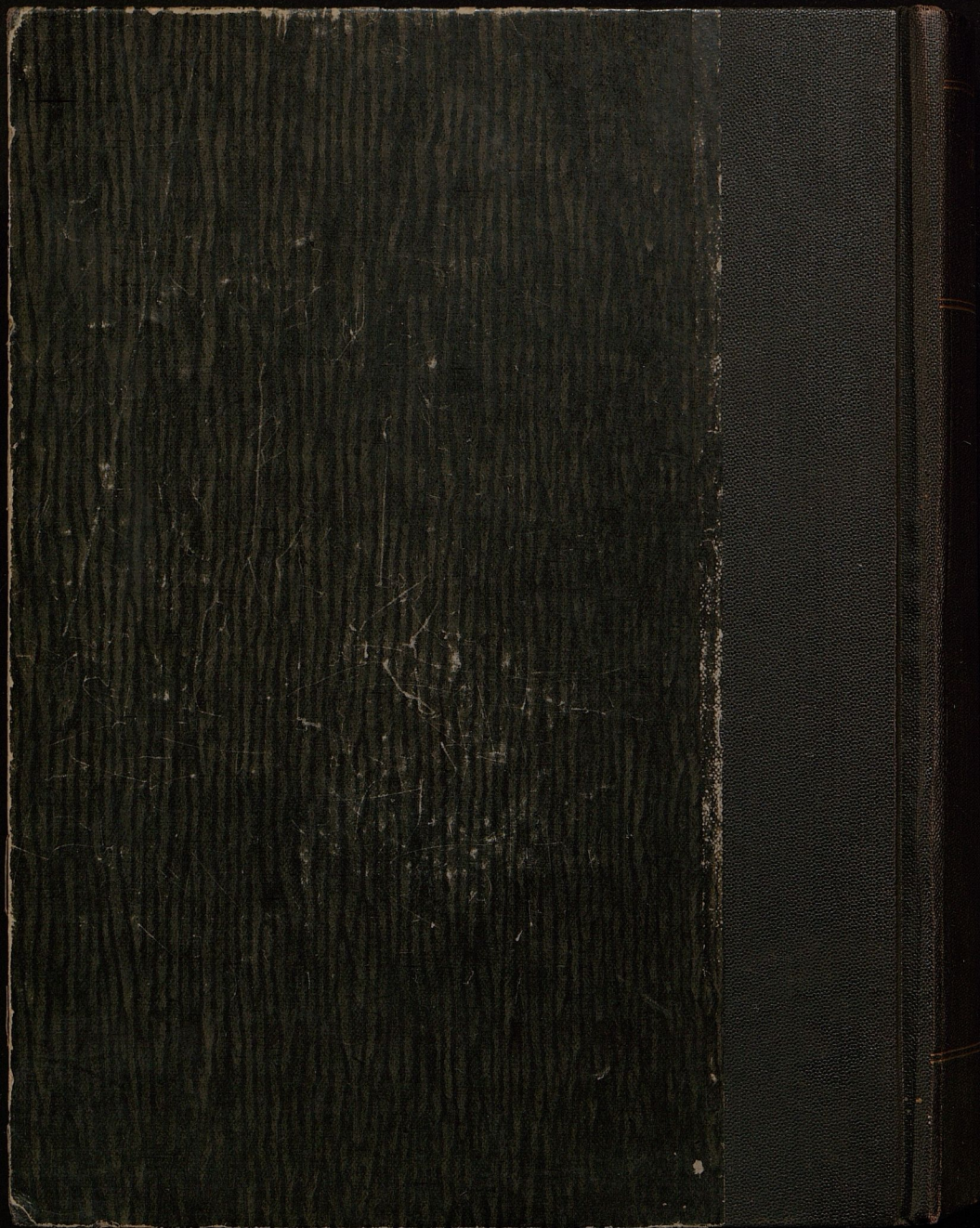
Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is difficult to decipher due to its low contrast and orientation.

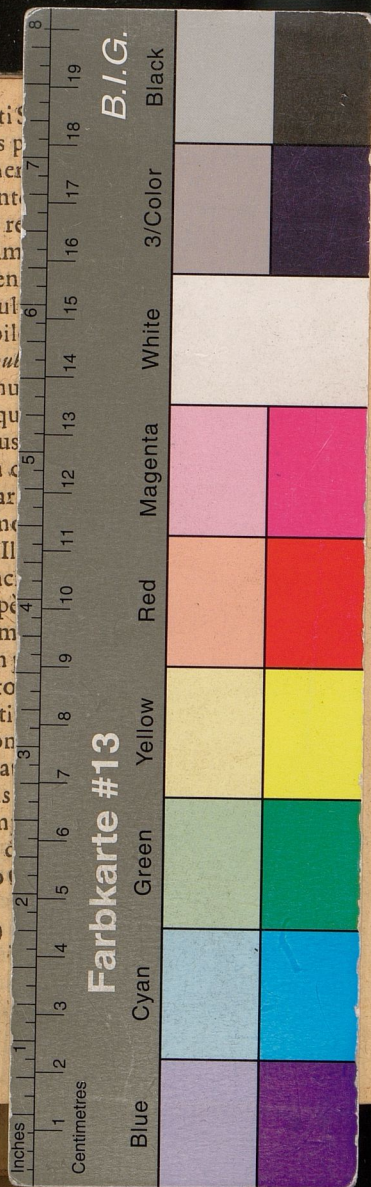
I
M
S

X 2615934

wort

DISPUTATIO JURIDICA

De

MODIS ACQVIREN-
DI FEVDVM,

Quam

Divina favente gratia,

P R A E S I D E

Viro Amplissimo, Consultissimo & Ex-
cellentissimo,

DN. IOH. OTTONE TABORE,
U. J. D. ET ANTECESSORE IN HAC
Argentoratensium Academia, Facultatis Juridi-
cae p. t. DECANO, Codicis & Feudalium Placitorum
Professore celeberrimo, Patrono suo & Praeceptore summo
obsequio atatem suscipiendo,

Publicae placidaeque disquisitioni submittit

FRANCISCUS MEINDERS,
Bilfeldiâ VVestphalus.

Ad diem 21. Septembr.

ARGENTORATI,
Typis FRIDERICI SPOOR,

clb Idc L.

637.

1650, 12.

27

